

at indvende imod, og den vil lette og styrke Overskyldraadets Arbejde. Gaar man ind paa en saadan Forhøjelse af Ejendomsskylden som den her foreslaaede, mener jeg, at der derved kunde indbringes omtrent 12 Millioner.

Der er dernæst *Forslag til Lov om Ændringer i Loven om Arveafgift*. Det er en Ændring i Bestemmelserne, saaledes som de foreligger i Loven af 27. Maj 1908, ændret ved Lov af 10. Maj 1915. Der foreslaas ikke her nogen Ændring i de 4 Grupper for de lavere Satsers Vedkommende, for de mindre Arvelodder helt op til Arvelodder paa 150 000 Kr. Der standser som bekendt nu de forskellige Grupper; for alt, hvad der er ud derover, fastsættes den Procent, der skal betales i Arveafgift, under eet. Man har nu ændret det derhen, at der bliver yderligere Klasser. Man har saaledes Arvelodder fra 150 000 til 300 000 Kr., fra 300 000 til 500 000 Kr. og fra 500 000 til 1 Mill. Kr. og Arvelodder over 1 Mill. Kr. Og Arveafgiften forøges henimod den Procent, der baade i sin Tid blev foreslaaet af Finansminister Vilhelm Lassen og senere genoptaget af mig, men som det ikke lykkedes at gennemføre i Rigsdagen i 1915. Vi har foreslaaet, at Arveafgifterne i den første Gruppe, det vil sige af Arvelodder, der tilfalder Ægtefælle, Afkom eller Adoptivbørn, gaar op til 8 pCt., i den næste Gruppe, der omhandler Arveladerens Forældre eller deres Afkom, op til 12 pCt., i den tredje Gruppe op til 16 pCt. og i den sidste Gruppe, hvor det drejer sig om fjernere Slægtninge eller Arvinger, der slet ikke er beslægtede med Arveladeren, helt op til 20 pCt. Dette er Forslag, der tidligere har foreligget for den høje Rigsdag, som har fundet Tilslutning i Folketinget, men ikke har kunnet gennemføres i Landstinget. Der er nogle ganske smaa Ændringer i nogle Sats, mest dog for at fuldstændiggøre Systemet, men som ikke har nogen Betydning, for Afgiftsklasserne C og D. For alle Klassers Vedkommende foreslaas det, at de første 150 000 Kr. af Arvelodden vedblivende kun bærer den Arveafgift, som den i og for sig har, altsaa i første Gruppe er for alle Arvelodder de første 150 000 Kr. beregnede til kun 4 pCt. o. s. v. Dette Lovforslag staar i en vis Sammenhæng med det foregaaende Lovforslag om Formueskatten, idet man ogsaa her søger at hæve Afgiften for de store Formuers Vedkommende, medens man ikke i

Øjeblikket lader de smaa Formuer komme ind under en forhøjet Afgift eller Skat.

Der findes fremdeles nogle Smaaabestemmelser. Af disse skal jeg nævne den Bestemmelse, som ogsaa i sin Tid har været forelagt Rigsdagen, men som ikke kunde gennemføres i Landstinget, at hvor Len, Stamhuse og Fideikommiskapitaler i Besidderens levende Live overdrages til Successor, skal Arveafgiften betales. Det er jo saaledes nu, at der kan ske den Transaktion, at Besidderen ved Gave overdrager f. Eks. Lenet til Successor og derved undgaar Arveafgiften. Jeg ser ikke nogen Grund til, at et saadant Forsøg paa at undgaar den ganske legitime Afgift ikke hindres, idet det jo er klart, at det ikke i Virkeligheden er en Gave, der her foreligger. Det kan ikke komme ind under dette Begreb, thi den Mand, der faar Gaven, er i Virkeligheden den berettigede Besidder, naar den hidtidige Besidder dør.

Endelig foreslaas der en enkelt Ændring med Hensyn til Eksekutorboer. Man ønsker, at overordentlige Skifteforvaltere inden 14 Dage, efter at foreløbig eller endelig Opgørelse i Boet er foretaget, skal indsende til Finansministeriet en Afskrift af Testamentet med Oplysninger om Boets Arvebeholdning, Indgæld og Udgæld o. s. v., hvilket i høj Grad vil kunne fremme Behandlingen af disse Sager og lette Finansministeriets dets Arbejde. Det foreslaas fremdeles at stryge Ordet „summarisk“ i en af Lovens Paragraffer, idet man ønsker en nøjagtig Fortegnelse over Boets Beholdning.

Det sidste Skattelovforslag, jeg her skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Beregning af Stempelafgift og Tinglæsningsafgift ved Overdragelsen af fast Ejendom*. Ogsaa dette Lovforslag skulde have en vedvarende Karakter ligesom Lovforslaget om Arveafgift — jeg skal straks komme til, hvad dette sidste kan indbringe. Lovforslaget gaar ud paa, at der ved Overdragelse af fast Ejendom fremtidig, for at sige det kort, skal betales Stempelafgift af Vederlaget — ikke af Ejendomsskyldværdien, som det nu er Tilfældet —, saaledes som dette opgives i Dokumentet paa Tro og Love af Køber og Sælger og naturligvis saaledes, at Løsøre ikke medregnes til 1ste Klassen Takst, men til den lave 3die Klassen Takst; kun i det Tilfælde, at der ikke gives tilstrækkelig Oplysning om Forholdet mellem fast Ejendom og Løsøre, vil det hele Beløb falde ind under 1ste Klassen Takst. Dernæst